

خداوند در مقابل شهادت امام حسین(ع) چه پادشاهی به ایشان داد

همه آثاری که در زیارت سیدالشهدا(علیه السلام) وجود دارد، مبادله ای بود که خداوند، در ازای کاری که امام حسین(علیه السلام) کرد، با او انجام داده است.

همه آثاری که در زیارت سیدالشهدا(علیه السلام) وجود دارد، مبادله ای بود که خداوند، در ازای کاری که امام حسین(علیه السلام) کرد، با او انجام داده است.

به گزارش خبرگزاری مهر، در ادامه بخشی از صحبت‌های مرحوم آیت الله العظمی حاج آقا مجتبی تهرانی می آید:
امام صادق(علیه السلام) فرمودند: اجر اولین گام و اولین قدم شخصی که از محل سکونتش خارج می‌شود و برای زیارت امام حسین علیه السلام می‌رود، آمرزش گناهان اوست. (با اولین قدم آمرزیده می‌شود). «ثُمَّ لَمْ يَزَلْ يُقَدِّسُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ حَتَّى يَأْتِيَهُ»
با هر قدمی که برمی دارد، پاک می‌شود.

در ادامه روایت بالا می‌گوید: خداوند او را پاک می‌کند، تا به حائر حسینی علیه السلام می‌رسد. «فَإِذَا أَتَاهُ»، وقتی به آنجا رسید، «تَاجَهُ اللَّهُ تَعَالَى»؛ خدا با او نجوا می‌کند. خیلی دقت کنیم!... نمی‌گوید «نادی»؛ نمی‌گوید «دعا»؛ می‌گوید «نجوا»... «تَاجَهُ» یعنی چه؟ یعنی خدا با او «تو دلی» حرف می‌زند؛ نجوا یعنی درگوشی حرف زدن. فرمود «دعاه الله»، یا «ناداه الله»؛ گفت «ناجاه الله». یعنی خدا خیلی ظریف و مخفیانه با او سخن می‌گوید. «وَقَالَ عَبْدِي سَلِّني أَعْطِكَ»؛ بنده من! حالا که پاک و پاکیزه شدی و به اینجا آمده‌ای، از من بخواه، به تو می‌دهم... «وَأَدْعُني أُجِيبَكَ»؛ دعا کن، جوابت را می‌دهم! صدایم کن. «اطْلُبْ شَيْئًا أُعْطِكَ»؛ طلب کن تا عطا کنم. «سَلِّني حَاجَةً أَقْضِيهَا لَكَ»؛ حاجتت را از من بخواه، برآورده می‌کنم. در آخر، امام صادق علیه السلام تعبیر عجیبی فرمودند: «وَحَقُّ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُعْطِيَ مَا بَدَّلَ». دیگر سزوار است که خدا به او عطا کند...
فرمودند: همه این آثاری که در زیارت سیدالشهداء علیه السلام وجود دارد، مبادله ای بود که خداوند، در ازای کاری که امام حسین علیه السلام کرد، با او انجام داده است.

اما مبادله چه بود؟

امام صادق علیه السلام فرمودند: خدا در عوض شهادت امام حسین علیه السلام، اینها را به او داد:

اول: امامت را در ذریه او قرار داد.

دوم: «وَالشِّقَاءَ فِي ثَرْبَتِهِ»؛ در خاک او شفا قرار داد. (خوردن خاک حرام است، اما خوردن تربت حسین علیه السلام مستحب است؛ چون شفابخش است).

سوم: «وَأَجَابَةَ الدُّعَاءِ عِنْدَ قَبْرِهِ»؛ اگر کسی در کنار قبر او هر چه دعا کند، دعایش قبول می‌شود.

چهارم: «وَلَا تُعَدُّ أَيَّامُ زَائِرِهِ جَائِيًا وَرَاجِعًا» خداوند مدت رفت و برگشت کسانی را که برای زیارت مزار حسین علیه السلام می‌روند، جزء عمرشان حساب نمی‌کند.

(فرض کنید در قضا و قدر الهی، برای کسی ۵۰ سال عمر مقدر بوده؛ اگر این شخص یک ماه به زیارت امام حسین علیه السلام رفته باشد، این مدت را از آن پنجاه سال کم نمی‌کنند و جزء عمر او نیست).

این آثار به خاطر «از همه چیز گذشتگی» اوست که در راه خدا از همه ی مال و فرزندان و جان و خانه و... همه چیزش گذشت. لذا در روز عرّفه، وقتی خداوند می‌خواهد به بندگان نظر رحمت کند و به دعای بندگان جواب دهد، اوّل به زوار امام حسین علیه السلام نظر می‌کند، بعد به حاجی های واقف در عرفات که به تعبیر پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم میهمانان خود خدایند! حسین علیه السلام از همه چیزش برای خدا گذشت؛ خدا هم برای او ...

اللهم الرزقنا زیارت قبر الحسین فی الدنيا و شفاعت الحسین فی الآخرة